

Esas Sayısı : 2016/200

Karar Sayısı : 2016/192

“Mahkememizin 2016/63 Esas sayılı dosyasında sanığın Türk Ceza Kanunun 203/1, 53. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi talebiyle kamu davası açılmıştır, yargılama sonunda mahkememizin 2013/869 esas 2013/458 karar sayılı ilamı ile sanığın mühür bozma suçundan Türk Ceza Kanunun 203/1, 50/1-a maddesi uyarınca sonuç olarak 3.600 TL. adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiş bu karar temyiz üzerine, Yargıtay 21. Ceza Dairesinin 2015/6366 karar sayılı ilamı ile “Türk Ceza Kanunun 50/2 maddesindeki suç tanımında hapis cezası ile adli para cezasının seçenek olarak öngörüldüğü hallerde, hapis cezasına hükmedilmiş ise, bu ceza artık adli para cezasına çevrilmez, hükmü ve Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun 19/03/2013 gün 2012/2-1500 esas 2013/95 sayılı kararında da açıklandığı üzere seçenek yaptırım öngörülen hallerde, mükerrir sanık hakkında temel cezasının Türk Ceza Kanunun 58/3 maddesi hükmü gereğince zorunlu olarak hapis cezası şeklinde belirleneceği, aynı kanunun 50/2 maddesine göre de, bu cezasının paraya çevrilemeyeceğinin gözetilmemesi” yönünden bozulmuş bozma sonrası dosya mahkememizin yukarıdaki esasına kaydedilmiştir. Bozma sonrası yapılan yargılama sırasında sanık hakkında 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 50/2. maddesinin uygulanması söz konusudur.

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunun itiraz konusu kuralı içeren 50/2. maddesi şu şekildedir.

“Suç tanımında hapis cezası ile adli para cezasını seçenek olarak öngörüldüğü hallerde hapis cezasına hükmedilmiş ise, bu ceza artık adli para cezasına çevrilmez.” Öte yandan aynı yasanın 58/3. maddesinde “tekerrür halinde, sonraki suça ilişkin kanun maddesinde seçimlik olarak hapis cezası ile adli para cezası öngörülmüş ise, hapis cezasına hükmolunur,” düzenlemesi bulunmaktadır.

Anayasa’nın 2. maddesinde ‘Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir.’ Düzenlemesi yer almaktadır.

Anayasa’nın 10. maddesinde ‘Herkes dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep vb sebeplerle ayırım gözetmeksizin kanun önünde eşittir.’ düzenlemesi bulunmaktadır. Yine 10. maddenin son fıkrasında ‘Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar’ düzenlemesi getirilmiştir.

İtiraza konu olan ve iptali istenen yasa maddesindeki suç tanımında hapis cezası ile adli para cezasının seçenek olarak öngörüldüğü hallerde hapis cezasına hükmedilmiş ise, bu ceza artık adli para cezasına çevrilmez şeklindeki düzenleme hukuk devletinde bulunması gereken adalet ve hakkaniyet ilkeleri ile, suç ve cezaların orantılılığı ilkeleri ile bağdaşmamaktadır. Yine anılan düzenlemenin Anayasanın 10. maddesinde yer alan kanun önünde eşitlik ilkesine de aykırı olduğu değerlendirilmiştir.

Zira Türk Ceza Kanununun 50/2. ve 58/3. maddesi düzenlemeleri bir arada değerlendirildiğinde Türk Ceza Kanununun 58/3. maddesinde tekerrür halinde seçimlik cezalardan hapis cezasına hükmolunmasının zorunludur.

Bu durumda 50/2. maddesi uyarınca hapis cezası ile adli para cezasının seçenek olarak öngörüldüğü hallerde 58/3. madde uyarınca hapis cezasına hükmolunacak bu para

Esas Sayısı : 2016/200

Karar Sayısı : 2016/192

artık adli para cezasına çevrilemeyecektir. Bu durumda sonraki suç olarak seçimlik ceza öngörülme­yen daha ağır bir suçun işlenmesi halinde Türk Ceza Kanunun 50/1-a maddesinin uygulanabilmesi, ancak sonraki suç olarak seçimlik ceza öngörülen daha hafif bir suçun işlenmesi halinde Türk Ceza Kanununun 50/1-a maddesinin uygulanamaması sonucu doğmaktadır.

Bu nedenle anılan düzenlemenin Anayasanın 2. ve 10. maddelerine aykırı olduğu değerlendirilmektedir.

Dosyaya konu olayda sanığın mühür bozma suçu değil de, örneğin Basit Tıbbi Müdahale ile giderilemeyecek, Türk Ceza Kanununun 86/1. maddesinde kalacak biçimde kasten yaralama suçunu işlemesi halinde yine tekerrüre esas sabıkası bulunan sanığa bu maddede seçimlik ceza öngörülmediğinden doğrudan hapis cezası tayin edilecek ancak bu durum Türk Ceza Kanunun 50/2. maddesinde yazılı düzenlemeyi kapsamadığından aynı yasanın 50/1-a maddesinin uygulanmasına engel bir durum olmayacaktır. Aynı şekilde mükerrer bir sanık Türk Ceza Kanununun 86/2. maddesi kapsamında kalan kasten yaralama suçu işlediğinde bu Yasanın 50/2. maddesi uyarınca 50/1-a maddesi hakkında uygulanamayacak iken, daha ağır yaptırım içeren 86/1 maddesinde yazılı kasten yaralama suçu işleyen bir başka mükerrer sanık hakkında 50/1-a maddesinin uygulanmasına yasal bir engel görülmeyecektir.

Mükerrer bir sanık Türk Ceza Kanununun 106/1-2 cümle maddesinde yazılı basit tehdit suçunu işlediğinde Türk Ceza Kanununun 50/2. maddesindeki düzenleme nedeniyle hakkında aynı yasanın 50/1-a maddesi uygulanamayacak ancak mükerrer başka bir sanık bundan çok daha ağır olan ve daha ağır yaptırım içeren Türk Ceza Kanununun 106/1- 1. cümle maddesinde yazılı tehdit suçunu işlediğinde hakkında Türk Ceza Kanunun 50/1-a maddesinin uygulanması mümkün olacaktır. Böylelikle daha ağır suç işleyen ve hakkında kanun maddesinde doğrudan hapis cezası öngörülen failer için Türk Ceza Kanunun 50/1-a maddesi uygulanabilirken daha hafif yaptırıma bağlı suç işleyen ve hakkında uygulanacak kanun maddesinde daha hafif olduğundan seçimlik ceza öngörülen fail hakkında bu madde uygulanamayacaktır.

Mahkememizce bu nedenle Türk Ceza Kanununun 50/2. maddesinde yazılı düzenleme Anayasanın 2. ve 10. maddelerine aykırı bulunmuştur ve buna ilişkin itiraz başvurusunda bulunulması zarureti doğmuştur.

NETİCE VE TALEP: Yukarıda açıklanan gerekçelerle; Uygulamaya konu Türk Ceza Kanununun 50/2. maddesinde yazılı “suç tanımında hapis cezası ile adli para cezasının seçenek olarak öngörüldüğü hallerde hapis cezasına hükmedilmişse bu ceza artık adli para cezasına çevrilmez’ düzenlemesinin Anayasa’nın 2. ve 10. maddelerine aykırı olması nedeniyle iptaline karar verilmesi gerektiği düşüncesiyle Küçükçekmece 13. Asliye Ceza Mahkemesi’nin 2016/63 esas sayılı dosyası yazımız ekinde sunulmuştur.